

ved sikres virksomhederne et bedre kapitalgrundlag til investeringer i nye arbejdspladser og udvikling.

Der er samtidig brug for større privat opsparing. Vi ønsker forbedrede vilkår for privat opsparing til uddannelse, børneopsparing og boligopsparing. Alt dette er med i vort forslag, og finansieringen er anvist krone for krone.

Reformer af velfærdsstaten skal sikre rigelige valgmuligheder mellem offentlige og private velfærdsydelser ud fra princippet om, at pengene følger borgeren. Det skal også gælde ved behandlingen af syge. Den amtslige betaling skal følge med patienten til det behandlende sygehus, som patienten selv har valgt. Det betyder, at der fortsat vil være gratis, fri og lige adgang til behandling på offentlige sygehuse, samtidig med at valg af privat behandling ikke kun er forbeholdt de velhavende. Frit valg mellem alle sygehuse giver konkurrence om at være bedst og billigst. Vi har eksempler på, at de amter, der allerede i dag benytter de private hospitaler, bliver påvirket af konkurrencen og lægger arbejdsgangene på de offentlige sygehuse om til gavn for patienterne.

Vi ønsker at give skattefrihed for sundhedsudgifter, der er betalt af arbejdsgiverne. Hvis en arbejdsgiver f.eks. i dag betaler for, at en medarbejder kan blive opereret eller behandlet på et privat sygehus, skal medarbejderen betale skat af ydelsen, og det er ikke rimeligt. Samfundet skal sætte pris på, at arbejdsgiveren vil betale den offentlige udgift til visiteret behandling, så den ansatte kan vende hurtigere tilbage til sit arbejde. Det offentlige sparer penge til behandling og til sygedagpenge, ventelisten til de offentlige sygehuse bliver kortere, og så har vi slet, slet ikke sat pris på det væsentlige, nemlig at medarbejderen spares for smerter i en lang ventetid. Vi ønsker et opgør med venteliste-problematikken, især den del, der er baseret på fordomme og på planøkonomiske principper.

Venstre ønsker på samme måde at give ældre, der er visiteret til omsorg, større valgfrihed i omsorgen, ligesom børnefamilierne skal have langt større valgfrihed med hensyn til børnepasning inden for den økonomiske ramme, som kommunen fastsætter.

Og hvorfor skal f.eks. lejere i det almennyttige boligbyggeri ikke have lov til at overtage deres lejlighed som ejer- eller andelsbolig? Salgsprovenuet kan anvendes til nye boliger eller opretning af eksisterende boliger og boligområder, og det ønsker vi at skabe mulighed for.

Vi har i Venstre ingen fordomme, og derfor prioriterer vi borgernes velfærd højere end systemernes velfærd. Vi har brug for, at flere bliver selvhjulpne, og at flest muligt kommer i arbejde, hvis vi skal klare fremtidens udfordring med flere ældre og færre i den erhvervsaktive alder. Det gælder først og fremmest alle raske i den arbejdsduelige alder, men det kan også omfatte personer, der i dag er udstødt af arbejdsmarkedet, og som alt for hurtigt glemmes.

Vi har i Danmark næsten 280.000 førtidspensionister uden for arbejdsmarkedet. En undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet har vist, at op mod 15 pct. af dem, der får førtidspension, egentlig gerne ville tage et job på normale vilkår, og at op mod 30 pct. gerne ville tage et job på særlige vilkår. Derfor må opgaven være, at hver eneste, der har et ønske, og som har en erhvervsevne, kan få lov til i højere grad at blive selvhjulpne. Den mulighed har vi ikke ret til at tage fra nogen, og vi ved også, at der er en meget stor vilje i private virksomheder i Danmark til at bistå ved den opgave at fremme beskæftigelsen for personer med en større eller mindre grad af handicap.

I Venstre ønsker vi en revision af sektorforskningsområdet. Der anvendes i alt ca. 3,5 mia. kr. om året, og vi ønsker at nyttiggøre forskningen ved at lægge mere ind under universiteterne, samtidig med at vi ønsker et yderligere finansielt løft af universiteterne og de andre videregående uddannelsessteder.

Og endelig: Når det gælder de samlede bevillinger til ulandsbistand, foreslår vi, at kronebeløbet næste år fastsættes som i år. Danmark vil stadig være det land i verden, der forholds-mæssigt yder mest i ulandsbistand, men vi mener ikke, at der er den helt nødvendige sammenhæng mellem mål og midler i den nuværende indsats. Vi ønsker målbar resultater og en større vægt på demokrati og menneskeret-tigheder. Emnet er for nylig belyst i et indlæg i Berlingske Tidende den 2. september i år, hvor professor i udviklingsøkonomi ved Aarhus Universitet, dr.oecon. Martin Paldam, bl.a. siger:

»Pengene skal nok blive brugt, men problemet er, at man ikke ved, om Danida anvender de 11 milliarder, de allerede modtager, fornuftigt. De har ikke noget egentligt evalueringssystem og har endnu ikke dokumenteret, at pengene bliver brugt godt nok. Derfor kan man sagtens spørge sig selv om, hvor godt de mar-